

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๑๖/๒๕๖๗

วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายธนิศ มั่นศรี ผู้ร้อง
คณะกรรมาธิการการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายธนิศ มั่นศรี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ในระหว่างการทำเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ พรรคก้าวไกลนำประเด็นการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาหาเสียงเลือกตั้ง ต่อมา นายธีรยุทธ สุวรรณเกษร ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของหัวหน้าพรรคก้าวไกลและพรรคก้าวไกลที่เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อยกเลิกประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ เป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องเห็นว่า คณะกรรมาธิการการเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้อง) มีหน้าที่ในการกำกับ ควบคุม และบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ และระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยวิธีการหาเสียงและลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ กำหนดห้ามผู้สมัคร

- ๒ -

พรรคการเมือง หรือผู้ใดนำสถาบันพระมหากษัตริย์มาเกี่ยวข้องกับการหาเสียงเลือกตั้ง แต่ผู้ถูกร้องเลย ให้พรรคก้าวไกลนำประเด็นการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาหาเสียงเลือกตั้ง เป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เสมือนหนึ่งสนับสนุน ให้พรรคก้าวไกลกระทำผิดในการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง เมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้ว การที่ผู้ถูกร้อง มีมติยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพื่อมีคำสั่งยุบพรรคก้าวไกล จึงไม่ชอบด้วยหลักนิติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ เพราะผู้ถูกร้องมีส่วนร่วมรู้เห็นเหตุแห่งการกระทำของพรรคก้าวไกล

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำ ดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่อัยการสูงสุดมิได้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ดังนี้

(๑) ขอให้ยกคำร้องยุบพรรคก้าวไกล

(๒) หากมีการตัดสิทธิทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกล ขอให้ศาล พิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๔ ด้วยหลักนิติธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุก ของประชาชนโดยรวม

(๓) การทำหน้าที่ของผู้ถูกร้องในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๖๘ มาตรา ๒๑๐ (๒) และมาตรา ๒๑๕ หรือไม่

(๔) การที่ผู้ถูกร้องละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับพรรคก้าวไกล ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ มีความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ เช่นเดียวกับพรรคก้าวไกล หรือไม่

(๕) การที่ผู้ถูกร้องละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ (๒) ประกอบมาตรา ๒๐๑ (๔) และ (๕) และต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑๘ (๓) ด้วยเหตุที่ขาด ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้าง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามี การกระทำตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่ง ไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอ จะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่กำกับ ควบคุม และบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ และระเบียบคณะกรรมการ การเลือกตั้งว่าด้วยวิธีการหาเสียงและลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ แต่ผู้ถูกร้องปล่อยให้พรรคก้าวไกลนำประเด็นการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาใช้หาเสียงเลือกตั้ง การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เสมือนหนึ่ง เป็นการสนับสนุนให้พรรคก้าวไกลกระทำผิดในการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แม้ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้อง ต่ออัยการสูงสุดแล้ว เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๗ และอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำร้องขอก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องไม่ปรากฏว่า ผู้ร้องประสงค์ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งการใดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสอง กรณีไม่เป็นคำร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

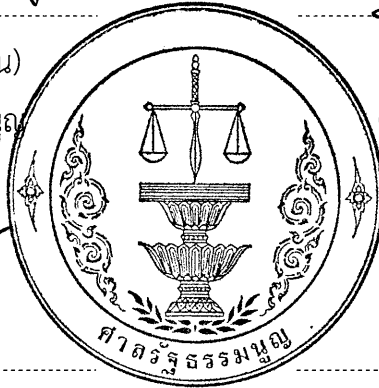
(คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ